• سه شنبه، ۲۳ اردیبهشت ۱۴۰۴ • ۱۵ ذی القعده ۱۴۴۶
• شماره ۲۱۷۶۷ • ۱۳ می ۲۰۲۵

مشهد	اذان ظهر:	۱۱:۲۸	تهران
	غروب آفتاب:	۱۸:۲۹	
	اذان مغرب:	۱۸:۵۰	
	نیمه شب:	۲۲:۳۸	
	اذان صبح فردا:	۰۲:۴۷	
	طلوع آفتاب فردا:	۰۴:۲۶	

اذان ظهر:	۱۲:۰۱	
غروب آفتاب:	۱۹:۰۱	
اذان مغرب:	۱۹:۲۱	
نیمه شب:	۲۳:۱۲	
اذان صبح فردا:	۰۳:۲۲	
طلوع آفتاب فردا:	۰۵:۰۰	

امام حسن علیه‌السلام می فرمایند:
رَأْسُ الْعَقْلِ مُعَاشَرَةُ النَّاسِ بِالْجَمِيلِ.
خوش‌رفتاری با مردم رأس خرد است.
[بحارالأنوار، ج ۷۸، ص ۳۶۴]

روزنامه خراسان رتبه ۵ نشریات کشوری
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرعامل و مدیر مسئول: حسین سعیدی
سردبیر: حامد رحیم پور
دفترمرکزی: مشهد، بلوارشهید صادقی(سازمان آب)
کدپستی: ۹۱۸۵۸۹۵۹۷۱
تلفن: ۳۷۰۰۹۰۰۰ ۰۵۱
نمابردبیرخانه: ۳۷۶۲۴۳۹۵ ۰۵۱
پذیرش آگهی: ۳۷۰۱۰ ۰۵۱

روابط‌عمومی: ۳۷۰۰۹۱۱۱ ۰۵۱
پیامک: ۲۰۰۰۰۹۹۹
نمابرجوابیه‌ها: ۳۷۶۵۷۷۷۲ ۰۵۱
نمابرآگهی‌ها: ۳۷۶۱۲۰۳۵ ۰۵۱
تلفن امورمشترکین: ۳۷۰۰۹۷۷۷ ۰۵۱
دفتر تهران: خیابان توانیر، خیابان نظامی گنجوی کوچه ناردان، پلاک ۲۳
تلفن وفاکس دفتر تهران: ۸۸۸۷۱۳۰۹ ۰۲۱

چاپ‌مشهد: شهرچاپ‌خراسان | چاپ‌تهران: چاپخانه جام جم برتر برنا

www.khorasanonlin.ir
e-mail:info@khorasannews.com
آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای روزنامه خراسان را در سایت بخوانید
سامانه ثبت آگهی آنلاین خراسان: www.khorasanet.ir

روزنامه صبح ایران
خراسان
WWW.KHORASANONLIN.IR

تازه های مطبوعات

ایران- مرور نام‌هایی که از سوی دولت برای معرفی وزیر پیشنهادی اقتصاد مطرح می‌شود، نشان می‌دهد دولت به سمت معرفی یک سیاست‌گذار اقتصادی، به جای سیاستمدار اقتصادی برای وزارت اقتصاد حرکت کرده است. همسویی مجلس در این مسیر و همکاری برای دور کردن سیاست‌زدگی از اقتصاد، این حرکت دولت را تکمیل خواهد کرد.

فرهیختگان- بر مبنای نظرسنجی ای که مرکز افکارسنجی ایرانیان در آبان ۱۴۰۲ منتشر کرده، ۶۰ درصد موافق حفظ توانمندی هسته‌ای و موشکی ایران هستند؛ اما مخالف بهبود روابط با آمریکا نیز نیستند. پرسش‌شوندگان در پاسخ به این سؤال که مناسب‌ترین کشور، بین تمام کشورهای جهان، برای رابطه با ایران، کدام کشور است؟ اولویت را به برقراری رابطه با آمریکا دادند.

هم میهن- روشن است که با دور چهارم مذاکرات، دوطرف وارد موضوعات سخت شده‌اند و جز شفاف شدن مواضع، پیشرفتی به دست نیامده است. اگر تهران و واشنگتن بر مواضع اعلام شده خود در مورد غنی‌سازی اورانیوم در خاک ایران اصرار ورزند و انعطافی از خود نشان ندهند، مذاکرات به شکست می‌انجامد. ارائه ابتکارات بن‌بست‌شکن ضروری است. یکی از این ابتکارات، پیشنهاد تشکیل یک کنسرسیوم منطقه‌ای یا بین‌المللی به منظور ادامهٔ غنی‌سازی اورانیوم در خاک ایران با نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است.

جوان- علاقه‌مندان به سازش که تنها دستاورد سیاسی خود را «موجودیت مذاکره» و نه «نتیجه مثبت مذاکره» می‌بینند، همانند سابق تلاش می‌کنند، این گونه القا کنند که مسئولان برای جلوگیری از بحران اقتصادی ناشی از عدم‌توافق، باید به هر نوع توافقی رضایت دهند. طرح این موضوعات در شرایطی که آمریکا با ارسال پیام‌های متناقض، یک بازی سیاسی را برای تشدید تنش‌ها در پیش گرفته، تهدیدی برای ایران تلقی می‌شود.

اطلاعات- این روزنامه در حاشیه تحلیل‌ها درباره مذاکرات و فعالیت‌های گروسی نوشت: نباید مدیر یک موسسه فنی نظیر رافائل گروسی مدیر آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، هربار به ایران می‌آید با بلندپایه‌ترین مقامات سیاسی، به‌ویژه ریاست جمهور دیدار داشته باشد.

انعکاس

جماران مدعی شد: «حسین افشین»، معاون علمی رئیس جمهور، معاونش را به دلیل عدم پیگیری امور محوله و نارضایتی زیست بوم دانش‌بنیان از اقدامات معاونت اقتصاد دانش‌بنیان عزل کرد.

مشرق نیوز نوشت: برخی رسانه‌ها مدعی شدند وزیر امور خارجه ایران با هدف نشان دادن حسن نیت خود در طول مذاکرات، یک فرش ابریشم دستباف تبریز به ویتکاف هدیه داده است. در همین باره محمدحسین رنجبران مشاور وزیر امور خارجه نوشت: ایران همواره در مذاکرات حسن نیت داشته و نیازی به این قبیل امور (فرش نفیس ایرانی هدیه دادن) برای نشان دادن حسن نیت ندارد. دوران این خبرسازی‌های نخ‌نما گذشته است.

الف نوشت: وحیدی وزیر کشور دولت سیزدهم می‌گوید: شهید رئیسی در اغتشاشات ۱۴۰۱ اعتقاد داشت باید بین کسانی که آگاهانه و مزدورانه برای بی‌ثباتی تلاش کرده‌اند و کسانی که ناآگاهانه و فریب خورده‌اند تفاوت قائل شد و صف‌شان جدا شود، همچنین می‌گفت باید برخوردها بسیار نرم باشد.

تابناک نوشت: فاطمه مهاجرانی با اشاره به مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا درباره برنامه هسته‌ای اظهار داشت: اگر این گفت‌وگوها به توافقی منجر شود، لغو تحریم‌های واشنگتن دور از انتظار نخواهد بود. او تأکید کرد که ایران هیچ‌گاه با سرمایه‌گذاری آمریکا مشکلی نداشته و این ایالات متحده بوده که خود را از ظرفیت‌های بزرگ اقتصادی ایران محروم کرده است. وی در بخش دیگری از سخنان خود گفت: پوتین به زودی به تهران سفر می‌کند.

ایده جدید روی میز مذاکره

پس از دور چهارم مذاکرات، پیشنهاد تشکیل یک کنسرسیوم منطقه‌ای برای غنی‌سازی اورانیوم در خاک ایران مطرح شد. این ایده چه فرصت‌ها و چالش‌هایی دارد؟

جعفر یوسفی
Political@khorasannews.com

در حاشیهٔ دور چهارم گفت‌وگوهای غیرمستقیم ایران و آمریکا در پایتخت عمان، خبری غیررسمی، اما پرسروصدا به گوش رسید. سفر عراقچی به سعودی و سفر دیروز عصرش به امارات این گمانه‌زنی را تقویت کرد. پیشنهاد تشکیل یک کنسرسیوم منطقه‌ای برای غنی‌سازی اورانیوم در خاک ایران، با سهام مشترک میان ایران، عربستان، امارات و سهم نمادین آمریکا. ایده‌ای که با نظارت کامل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار است هم نیاز ایران به تداوم چرخهٔ سوخت را پوشش دهد و هم نگرانی‌های هسته‌ای همسایگان را تقلیل دهد.

الگوی بین‌المللی، تجربه‌های ناکام داخلی

در ادبیات فنی، کنسرسیوم‌های چندملیتی سوخت ایده‌ای آشناست؛ از یورنکوی اروپایی تا مرکز آنگارسک در سیبری. اما در خاورمیانه، مدلی که سهام آن میان قدرت‌های رقیب منطقه‌ای توزیع شود، بی‌سابقه است. ایران البته پیشتر مسیرهای مشابهی را آزموده است: از مشارکت ۴۰ درصدی در کنسرسیوم یورودیف فرانسه در دهه ۱۳۵۰ تا پیشنهاد مدیریت بین‌المللی نطنز در سال ۱۳۸۴. با این حال، این طرح‌ها عموماً با شکست مواجه شدند و نه به دلیل فقدان آمادگی ایران، بلکه عمدتاً به دلیل بی‌اعتمادی ساختاری و بدعهدی طرف‌های غربی که در بزنگاه‌های سیاسی، تعهدات حقوقی و فنی خود را نادیده گرفتند. تجربه تلخ یورودیف، که در آن ایران پس از انقلاب علی‌رغم حفظ مالکیت، از دریافت حتی یک گرم سوخت محروم ماند، نمونه‌ای آشکار از این بدعهدی است. از این رو، هر گونه ورود مجدد به سازوکارهای مشارکتی باید با طراحی دقیق حقوقی، مکانیزم‌های ضمانت اجرایی و خطوط قرمز حاکمیتی همراه باشد، چرا که واقع‌گرایی تاریخی حکم می‌کند که ایران با احتیاط استراتژیک به هر گونه شراکت با بازیگران بدسابقه غربی بنگرد.

پیکربندی فنی و ساختار سهام پیشنهادی

براساس اخبار غیررسمی، سایت کنسرسیوم می‌تواند در نزدیکی نطنز یا یزد احداث شود و با ظرفیت اولیه‌ای معادل ۵۰ هزار سو، توان تأمین سوخت برای چهار رآکتور هزار مگاواتی را خواهد داشت. سقف غنی‌سازی، مطابق استاندارد سوخت نیروگاهی، زیر ۵ درصد تعیین شده است. ساختار سهام به گونه‌ای طراحی شده که ایران با ۴۵ درصد سهم، همچنان بازیگر غالب است، در حالی که عربستان و امارات به ترتیب ۲۵ درصد و ۲۰ درصد و آمریکا به شکل نمادین تنها ۱ درصد از سهام را در اختیار خواهند داشت. این «سهم طلایی» برای واشنگتن، صرفاً به منظور برخورداری از حق وتوی اضطراری در مواقع خاص تعریف شده، نه برای مداخله مستمر در مدیریت روزانه یا دسترسی فنی.

با این حال، نگرانی از سوءاستفاده اطلاعاتی یا نفوذ امنیتی آمریکا بجاست و سابقه فعالیت‌های اطلاعاتی غرب در مراکز حساس ایران، بر این نگرانی می‌افزاید. برای پیشگیری از چنین مخاطراتی، لازم است در طراحی سازوکار کنسرسیوم، مرزهای روشن حقوقی و فنی برای نقش آمریکا تعیین شود، از جمله: ممنوعیت کامل حضور مستقیم نیروهای آمریکایی در محل، دسترسی محدود صرفاً به اسناد عمومی سهامداری و استفاده از فناوری بومی ایران در لایه‌های راهبردی زیرساخت. همچنین می‌توان از طریق ایجاد سامانه‌های حفاظت داده، رمزگذاری چندلایه و تفکیک زنجیرهٔ تأمین فنی از زنجیرهٔ تصمیم‌گیری سهامداران، احتمال نشت اطلاعات یا نفوذ نرم را کاهش داد. به بیان دیگر، مشارکت نمادین آمریکا نباید به بهانه‌ای برای دسترسی بی‌ضابطه به عمق زیرساخت هسته‌ای کشور تبدیل شود.

فرصت‌های راهبردی برای ایران

نخستین مزیت اجرای کنسرسیوم، تثبیت حق غنی‌سازی ایران در قالبی چندجانبه و مشروع است؛ ساختاری که بدون تعطیلی سانتریفیوژها، پروژه را از «برنامهٔ ملی پرهزینه» به «شرکت منطقه‌ای با اعتبار بین‌المللی» ارتقا می‌دهد و برچسب امنیتی‌سازی غرب را تضعیف می‌کند. دوم، ورود سرمایه از سوی صندوق‌های ثروت ملی عربستان و امارات، با توجه به برآورد ۳/۵ میلیارد دلاری هزینه فاز نخست، می‌تواند راهی برای تأمین ارز در دوران تحریم مالی و بانکی باشد. سوم، ایجاد یک بازار صادراتی مطمئن برای خدمات غنی‌سازی از فروش UF6 تا تأمین سوخت رآکتورهای بارا که و پروژه‌های هسته‌ای در دست ساخت سعودی، ایران را به بازیگر درآمدزای پایدار در بازار منطقه‌ای سوخت بدل می‌کند. چهارم، حضور شرکای عربی و سهم نمادین آمریکا، به شکلی هدفمند طراحی شده است تا مانند سپر سیاسی در برابر تحریم‌های یک جانبه یا ثانویه عمل کند؛ چرا که تحریم شرکتی با سهامداری دوستان نزدیک واشنگتن، از منظر حقوق بین‌الملل و ملاحظات کنگره، بسیار پرهزینه خواهد بود. و در نهایت، از بُعد امنیت منطقه‌ای، کنسرسیوم فرصتی کم‌سابقه است تا ابتکار امنیت جمعی خلیج‌فارس از سطح بیانیه‌های سیاسی و نشست‌های نمایشی، به لایه‌ای فنی، ساختاریافته و قابل اتکا ارتقا یابد؛ رویکردی که می‌تواند به بازتعریف معماری امنیتی در منطقه کمک کند.

آیا این همه بازی برد-برد است؟

چالش‌های این ایده کم نیستند، ایران در ساختار کنونی، سهام کنترلی ندارد و برای تصمیم‌های کلان نیازمند توافق با حداقل یک شریک عربی است؛ مسئله‌ای که ممکن است از سوی برخی نهادهای داخلی به مثابهٔ نفوذ ریاض و ابوظبی تعبیر شود. همچنین، حضور خارجی‌ها، به‌ویژه طرف آمریکایی، ریسک افشای اطلاعات یا خرابکاری سایبری را افزایش می‌دهد. در سطح داخلی، برخی جریان‌های سیاسی می‌توانند شراکت با کشورهایی مثل امارات را که در پی عادی‌سازی رابطه با رژیم صهیونیستی هستند، نوعی خیانت راهبردی تلقی کنند. افزون بر آن، بی‌اعتمادی مزمن میان تهران و غرب، همواره مانع اصلی تحقق چنین طرح‌هایی بوده است. کنسرسیوم، اگرچه می‌تواند به بیمهٔ دیپلماتیک برای غنی‌سازی ایران تبدیل شود، اما در صورت طراحی ضعیف یا ارزیابی غلط از نیت شرکا، ممکن است به کانالی برای نفوذ راهبردی، تضعیف استقلال فناورانه و چندپاره‌سازی اراده سیاسی ایران بدل گردد. اجرای چنین مدلی، تنها در صورتی سودمند خواهد بود که خطوط قرمز حاکمیتی با دقت در متن اساسنامه تثبیت شود و مکانیزم‌های دفاعی در برابر سوءاستفاده‌های حقوقی و امنیتی با جزئیات فنی تعبیه گردد.

همسایگان جنوبی چه انگیزه‌ای دارند؟

امارات با چهار رآکتور فعال در بارا که، به تأمین سوخت بلندمدت نیاز دارد و عربستان نیز در حال مذاکره برای ساخت دو رآکتور با همکاری آمریکاست. قطر و عمان، گرچه فاقد برنامهٔ نیروگاهی‌اند، اما می‌توانند با انگیزهٔ تنوع‌بخشی انرژی و نقش‌آفرینی دیپلماتیک، وارد پروژه شوند. برای همه این کشورها، وابستگی کمتر به روس‌اتم (شرکت دولتی انرژی هسته‌ای فدراسیون روسیه است و به‌عنوان بازوی اصلی مسکو در سیاست‌گذاری، صادرات فناوری و ساخت نیروگاه‌های هسته‌ای در جهان فعالیت می‌کند) و کاهش هزینه‌ها، انگیزه مضاعف است.

پیوست حقوقی و پادمانی، دولبه شمشیر

از منظر حقوق بین‌الملل، کنسرسیوم با تعهدات ایران در قالب NPT و استانداردهای آژانس ناسازگار نیست. بلکه مدلی است که از سوی خود آژانس برای کاهش انگیزهٔ غنی‌سازی ملی پیشنهاد شده است. اما اجرای پروتکل الحاقی، که در سال ۱۳۹۹ به تعلیق درآمد، یک مانع جدی داخلی است. در طراحی پیشنهادی، مکانیزمی برای تضمین تداوم عرضه حتی در صورت خروج یک شریک یا بروز تحریم در نظر گرفته شده و داوری آژانس به‌عنوان مرجع نهایی معرفی شده است.

داوری نهایی، بیم یا بیمه؟

کنسرسیوم هسته‌ای خلیج‌فارس نه «فتح‌الفتوح» دیپلماتیک است و نه «اسب تروای» رقبای منطقه‌ای. بلکه ابزار چندمنظوره‌ای است که با طراحی دقیق می‌تواند همزمان به تقویت حق غنی‌سازی، جذب سرمایه و بازتعریف روابط منطقه‌ای کمک کند. اما بی‌توجهی به جزئیات حقوقی و ساختاری آن، می‌تواند آن را به پاشنهٔ آشیل برنامه هسته‌ای بدل کند. با توجه به بدعهدی طرف غربی در تجربه‌های گذشته ساختار حقوقی و تضمین‌های اجرایی باید در بالاترین حد خود انجام شود. همچنین اگر ایران بتواند در اساسنامه، خط قرمزهایی چون حفظ ظرفیت تحقیق و توسعه، سقف فنی مستقل و مصونیت تحریمی را تثبیت کند، سود حاصل از این مشارکت از زیان‌های احتمالی بیشتر خواهد بود. در شرایط امروز کشور نیاز به ارز، فشار خارجی، و ضرورت بازسازی روابط منطقه‌ای گزینهٔ پذیرش مشروط عقلانی‌ترین مسیر پیش‌روست. به تعبیر دقیق، این کنسرسیوم، نه سازش صرف است و نه حاکمیت‌زدایی، بلکه نوعی دیپلماسی فناورانه است که اگر درست مهندسی شود و ابعاد حقوقی آن دقیق تنظیم گردد، می‌تواند برای ایران نقش بیمهٔ منطقه‌ای غنی‌سازی را بازی کند تا از این مرحله گذار عبور کند.

ائتلاف سازی در بهشت؟

عملکرد زاکانی در شهرداری تهران و برخی شنیده‌ها، حاکی از آن است که او باز هم نیم نگاهی به عرصه‌های کلان سیاسی کشور دارد

مجاور- در طول چهار سال گذشته، تهران به صحنه تمثیلی از همنشینی مدیریت شهری و مناسبات سیاسی بدل شده است؛ پدیده‌ای که در دوره شهرداری علیرضا زاکانی ابعاد تازه‌ای یافت. زاکانی، سیاستمداری که پیش و پس از ورود به ساختمان «بهشت»، دو بار نامزدی خود را در انتخابات ریاست‌جمهوری ۱۴۰۰ و ۱۴۰۳ اعلام کرد، از نخستین روزهای تصدی سمت شهرداری نشان داد که نگاهش تنها معطوف به مسائل و پروژه‌های متعارف کلان‌شهر نیست، بلکه نیم نگاهی هم به فرصت‌های عرصه سیاست داشته و حضور در شهرداری را سکویی برای استمرار حضور در عرصه سیاست ملی می‌داند. او با راه‌اندازی کمپین «تهرانِ دوست‌داشتنی من» و برگزاری مراسم افتتاح‌های پی‌درپی -از ایستگاه‌های مترو تا بوستان‌های محله‌ای- کوشید تصویر روشن، فعال و رسانه‌محوری از خود ارائه کند؛ رویکردی که موافقان آن را گامی در جهت جلب مشارکت مردمی و ارتقای شفافیت در عملکرد شهری می‌دانند و منتقدان، آن را مصداق برجسته سیاست‌زدگی در ساختار مدیریت شهری قلمداد می‌کنند.

همزمان، گزارش‌ها حاکی است زاکانی توانسته با بخش‌هایی از جریان اصولگرا نزدیک به دولت سیزدهم و طیف سعید جلیلی ائتلاف کند؛ ائتلافی که هدف نخستین آن حفظ ترکیب سیاسی مدنظر در انتخابات آتی شورای شهر و فراهم‌سازی مقدمات بازگشت او به جایگاه شهرداری پس از خرداد ۱۴۰۵ است. این تحرکات سیاسی، اگرچه در برخی موارد تسریع‌کننده تخصیص منابع مالی و لجستیکی برای پروژه‌های شهری بوده، اما از سویی استقلال تصمیم‌گیری‌های شورا را با دشواری مواجه ساخته و زمینه‌ساز تنش‌های فراگیر جناحی در صحن علنی شورا شده است.

اعضای منتقد شورای شهر، که عمدتاً از جناح‌های اصلاح‌طلب و مستقل برخاسته‌اند، بارها تأکید کرده‌اند تهران برای مواجهه با معضل‌های ترافیک، آلودگی هوا، فرسودگی ناوگان حمل‌ونقل عمومی و کمبود فضای سبز به تأملی عمیق و تدابیری تخصصی نیاز دارد. به گفته آنان، تغییرات مکرر در مدیریت خطوط

مترو و سازمان‌های تابعه، افزون بر آن که پیامد آشفتگی در ارائه خدمات را به همراه داشته، هزینه‌های اجرایی را نیز افزایش داده است.

در سوی مقابل اما، حامیان زاکانی در شورا و بدنه اصولگرا بر اهمیت ثبات مدیریتی تأکید می‌کنند. اینان معتقدند استمرار یک سیاست‌گذار واحد در رأس شهرداری، پیش‌شرط لازم برای تحقق پروژه‌های زیرساختی و نگهداری از تحول‌های آغازشده است و کاهش فراوان دخالت‌های سیاسی و رسانه‌ای، ممکن است از شفافیت و مشارکت عمومی در فرایند اجرای طرح‌ها بکاهد. از نگاه آنان، بهره‌گیری از ظرفیت رسانه و کمپین‌های شهری، نه‌تنها ابزاری مشروع برای پاسخگویی به مطالبات جمعی است، بلکه بستری برای تقویت پیوند میان مدیریت و شهروندان ایجاد می‌کند.

اکنون با گذشت تقریباً سه سال از دوره چهارساله شهرداری، و در حالی که یک سال از موعد پایان دوره باقی است، تهران در نقطه عطفی قرار دارد. معیار ارزیابی عملکرد این دوره، سنجش توازن میان تبلیغات رسانه‌ای و کیفیت واقعی خدمات شهری خواهد بود: چنانچه پروژه‌های کلیدی -از خطوط مترو گرفته تا ساماندهی حمل‌ونقل عمومی و توسعه فضای سبز- در کنار دیده‌شدن‌های تبلیغاتی با کیفیت و اثرپذیری ملموس در زندگی روزمره شهروندان همراه بوده باشد، می‌توان از تثبیت مدل «سیاست‌ورزی همراه با خدمت‌رسانی» سخن گفت؛ اما در صورت مشاهده فاصله معنادار میان وعده‌ها و بسترهای اجرایی، احتمالاً مسیری نوین برای جداکردن سیاست از مدیریت شهری ضروری خواهد بود. در این معادله، قضاوت نهایی را نه تحلیل‌های جناحی، که تجربیات روزانه میلیون‌ها تهرانی شکل خواهد داد.

آگهی مزایده

سازمان عمران و نگهداری حرم مطهر رضوی

در نظر دارد ضایعات آهن آلات، کابل مسی، چدن، آلومینیوم و سایر اقلام مازاد بر نیاز خود را از طریق مزایده کتبی به فروش برساند. لذا متقاضیان می توانند تا پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۲۷ ضمن هماهنگی با دبیرخانه سازمان تلفن: ۳۱۳۰۵۲۴۳-۰۵۱ با مراجعه حضوری به نشانی: مشهد – خیابان شهید اندرزگو – ورودی باب الجواد حرم مطهر رضوی – طبقه فوقانی فروشگاه رضوی واحد دبیرخانه، نسبت به دریافت اسناد مزایده اقدام نمایند.

۱۲۴۷۱۷

آگهی مناقصه

سازمان عمران و نگهداری حرم مطهر رضوی

در نظر دارد ارایه کلیه خدمات مربوط به اجرای عملیات سرویس و نگهداری تجهیزات روشنایی و منابع نوری مجموعه حرم مطهر حضرت رضا علیه السلام به مدت یک سال شمسی را از طریق مناقصه عمومی به مجریان واجد شرایط واگذار نماید.

لذا متقاضیان می توانند تا پایان وقت اداری روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۲۹ ضمن هماهنگی با دبیرخانه سازمان تلفن: ۳۱۳۰۵۲۴۳ – ۰۵۱ یا مراجعه حضوری به نشانی: مشهد – خیابان شهید اندرزگو – ورودی باب الجواد حرم مطهر رضوی – طبقه فوقانی فروشگاه رضوی واحد دبیرخانه نسبت به دریافت اسناد مناقصه اقدام نمایند.

۱۲۴۷۲۳

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

پروژه خط ۴ مترو مشهد

نوبت اول

در نظر دارد خرید انواع رولیک مورد نیاز نوار نقاله تونلی، جهت انجام عملیات حفاری مکانیزه پروژه خود را به فروشنده واجد شرایط واگذار نماید.

بدین منظور از تولیدکنندگان و شرکت های دارای تجربه کارهای مشابه و یا تأمین کنندگانی که دارای توان کافی و سابقه همکاری با پروژه های مشابه هستند، دعوت به عمل می آید جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس های ذیل مراجعه نمایند:

تهران، میدان آرژانتین، خیابان بخارست، کوچه چهاردهم غربی، پلاک ۳، مؤسسه مهندسی رهاب، معاونت فنی و مهندسی: تلفن: ۸۸۷۳۲۱۲۶-۰۲۱ داخلی: ۱۸۱

مشهد، خیابان مهرمادر، اراضی بعد از مهرمادر ۲۹، کارگاه شهید سنجرانی پروژه خط ۴ مترو مشهد، واحد امور قراردادها: تلفن: ۷-۳۷۴۹۲۶۵۱-۰۵۱ داخلی: ۳۶۳

سایر شرایط:

۱- مدت اجرای کار: ۳۶۵ روز تقویمی.

۲- مبلغ قرارداد در قالب ۲۰ ٪ نقد و ۸۰ ٪غیرنقد در قالب تهاتر با ملک قابل پرداخت می باشد.

۳- مدارک لازم برای دریافت اسناد مناقصه: گواهی تولید، صلاحیت و رتبه بندی در زمینه رشته مورد نظر، مدارک شناسایی، اساس نامه، آگهی آخرین تغییرات شرکت و رزومه کاری.

*تبصره: هزینه دریافت لوح فشرده و فایل PDF اسناد مناقصه، رایگان می باشد.

۴- تضمین شرکت در مناقصه فوق، ۵/۴۳۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال می باشد.

۵- آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه پایان وقت اداری (ساعت ۱۶) روز ۱۴۰۴/۰۲/۲۹ می باشد.

۶- آخرین مهلت تسلیم پیشنهادات پایان وقت اداری (ساعت ۱۶) روز ۱۴۰۴/۰۳/۱۰ می باشد.

۷- مناقصه گزار در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادات مختار است.

۱۲۴۷۳۶